

MISSA DEL DIA DE NADAL

1. En el silenci d'un infantó...

La contemplació meravellada del misteri de la Nadal, a la que ens ha convidat la Missa de Mitjanit, se desenrotlla i profunditza en la litúrgia del Dia de Nadal.

2. ... Déu ens entrega la seva Paraula viva:

Unes lectures que ens criden a acollir, en Jesucrist, la Paraula viva de Déu:

+ La Bona Notícia que anunciava el missatger saltant per les muntanyes suscitant l'alegria: El Senyor torna A Sió... El Senyor ha mostrat la força del seu braç (primera lectura),

+ ha pres rostre en Jesucrist:

+ ell, aquest Fill per qui Déu, després d'haver parlat als nostres pares per mitjà dels profetes de moltes maneres, ens ha parlat per la seva paraula definitiva: *reflex de l'esplendor de la glòria del Pare, expressió perfecta del seu ésser, ...* Després d'haver fet la purificació dels pecats, s'ha assegut a la dreta de la Majestat divina en el més alt dels cels (2ª lectura).

+ L'és el verb – la Paraula de Déu – que s'ha fet carn, i que ha habitat entre nosaltres. Vingut del Pare i tornat al si del Pare, dona a tots els quals ho han rebut (acollit), qui creuen en el seu nom poder ser fills de Déu: ells van néixer de Déu (evangeli).

LA TAULA DE LA PARAULA

PRIMERA LECTURA

APROFUNDIR AQUEST TEXT

El poble de la promesa està en l'exili, lluny de la seva Terra. Per mitjà de la veu del seu profeta, Déu li dirigeix un missatge de consol. L'autor inspirat ja

- VEU com en bestreta córrer per les forests al missatger que anuncia la pau.
- ESCOLTA la veu dels vigies, l'eco del seu crit com un sol crit d'alegria. Aquest missatger és portador d'una BONA NOTÍCIA: el Senyor ve
+ per a consolar al seu poble, per a permetre-li retrobar per fi la seva Terra,
+ per a aixecar de les seves ruïnes a Jerusalem, personificació de tot un poble, i rescatar-la, és a dir prendre el seu defensa com algú de la seva família i treure-la del impàs en la qual es troba. Aquesta bona notícia és cridada a TENIR UN ECO UNIVERSAL: totes les nacions, i veuran els confins de la terra la victòria del nostre Déu.

En Jesucrist, aquesta Bona Nova ha pres un rostre humà:

la força divina del seu braç, Déu l'ha mostrat davant les nacions en la debilitat d'un infant acabat de néixer.

PROCLAMAR AQUESTA PARAULA

Hi ha una ben prou cosa a veure i a escoltar en aquest text a profètic.

També el lector s'esforçarà, per mitjà de canvis de to i de ritme, a distingir

+ el córrer del MISSATGER i la veu dels VIGIES,

+ la BONA NOVA que corre com un foc suscitant un sol crit d'alegria: El Senyor ve a Sió

+ i la DIMENSION UNIVERSAL de salvació que ve: el Senyor despulla el seu sant braç a la vista de totes les nacions, i veuran els confinis de la terra la victòria del nostre Déu

SALM 97

El salm 97 respon admirablement a la primera lectura. La seva dreta i el seu braç sagrat han sortit victoriosos; *Tothom ha vist d'un cap a l'altre de la terra, la salvació del nostre Déu*, anunciava en futur el profeta. Aquest salm compost per a celebrar una intervenció esplendorosa de Déu a favor del seu poble (v. 13), aquest himne convé particularment a la litúrgia de Nadal: en Jesús, l'Església aclama al seu Senyor que ve per a regir la terra i el món sencer amb justícia (V. 9-10) El seu naixement és no solament un testimoniatge d'amor de Déu per a Israel, sinó una meravella per a totes les nacions, un succés que suscita l'acció de gràcies de tota la terra

SEGONA LECTURA APROFUNDIR AQUEST TEXT

El text del que nosaltres llegim avui l'exordi és pres d'un escrit del Nou Testament que, de fet, no és una carta (Charpentier), sinó un sermó que un deixeble de Pau dirigeix vers l'any 70 a cristians desorientats.

Una sola frase, solemne situa el Crist en relació amb Déu i en relació amb nosaltres, per a remarcar la CONTINUÏTAT del pla de Déu al mateix temps que la NOVETAT inaudita de la vinguda del Fill en la nostra història

- Continuitat: *En diverses ocasions i de moltes maneres, Déu antigament havia parlat als pares per boca dels profetes...*
- Novetat: *però, ara, en aquests dies que són els darrers, ens ha parlat a nosaltres en la persona del Fill...* La frase que segueix és una CONTEMPLACIÓ DEL MISTERI DE CRIST, que ens anima a seguir el seu itinerari:
- Vingut de Déu: *per mitjà del qual ja havia creat el món...*
- Ens ha dit la paraula definitiva de Déu.
- Acabada l'obra de purificació dels pecats
- Ha tornat al seu Pare: *s'ha assegut als altures a la dreta de la majestat divina*. Els dos últims versets (5 i 6), a força de CITACIONS SALMICAS, obren un gran

desenvolupament cristològic. És remarcable que la litúrgia ens faci escoltar aquest text davant el bressol d'un nen (infant: de *infant*: que significa que no sap parlar).

PROCLAMAR AQUESTA PARAULA

El LECTOR s'esforçarà en fer una proclamació contemplativa, meditativa, tenint en compte, entre altres coses:

Les OPOSICIONS sobre les quals l'autor ha construït tota la seva primera frase: *antigament / ara. Déu antigament havia parlat als pares per boca dels profetes / ara....., ens ha parlat a nosaltres en la persona del Fill. diverses ocasions i de moltes maneres/ resplendor de la glòria de Déu i empremta del seu mateix ésser,*

Les ETAPES DE L'ITINERARI DEL FILL:

* *Ell és reflex de la seva glòria, empremta del seu ésser. Ell sosté l'univers amb la seva paraula poderosa.*

* *I, havent realitzat la purificació dels pecats,*

* *està assegut a la dreta de la seva majestat en les altures...*

• els ARGUMENTS DE LES ESCRITURES de l'autor:

tres citacions de l'Antic Testament (la primera, del salm 2; la segona, de 2Sam 7, 14; la tercera del Dt 32, 43), introduïdes per ":" cada vegada, que s'ha d'evitar tractar-se com un punt final.

Preparada per un SILENCI, la proclamació del text serà perllongada pel SILENCI abans de la aclamació a l'Evangelí.

El lector romandrà alguns moments en el lloc de la Paraula abans de tornar al seu lloc.

NOTES DE COMENTARI A L'EVANGELI

Com a pròleg, un himne...

Mateu obria la seva obra amb "el Llibre de la Gènesi de Jesús, el Messies, fill de David, fill d'Abraham". Lluc inaugura el seu "relat dels successos que s'han realitzat entre nosaltres" (1, 1) amb una presentació organitzada d'alguns episodis de la infància de Jesús: la vida de Crist és alhora introduïda i prefigurada. Marc s'accontenta amb titular el seu llibre significativament: "Principi de la Bona Notícia de Jesucrist, el Fill de Déu".

Joan, per la seva banda, preludeja el seu Evangelí amb un Pròleg en forma d'himne del que molts comentaristes pensen que va ser cantat en la comunitat cristiana de Joan abans de ser plasmat al principi del quart evangelí.

A la manera de l'obertura " d'una obra simfònica – o millor encara a la manera d'un moviment final-, aquest himne orquestra els temes en un poderós resum. "Joan, buscant una introducció per al seu evangelí – explica Alain Marcadour-, ha adoptat l'himne per a fer una introducció que, com una obertura musical, declina un després d'un altre els grans temes de l'evangelí: Jesús, del que l'evangelí va a narrar la història entre els homes, és presentat aquí en els seus orígens i en el seu començament. Ell és el Verb que preexistia al començament, la intimitat del qual amb Déu és tal que el poeta afirma que ell "era Déu". El seu paper entre els homes

desborda al poble d'Israel perquè ell és creador, vida i Llum per a tot home que ve a aquest món.

L'encarnació marca l'entrada en la història del Verb, la seva trobada decisiva amb els homes, i el poble jueu: uns el rebutgen, uns altres l'acullen: és la comunitat cristiana. Aquest himne narra amb solemnitat l'itinerari del Verb després de la seva permanència al costat de Déu (v. 1-2), la seva vinguda entre els homes (3-5); la seva elecció d'Israel (9-11), després la seva encarnació (14) fins a la seva tornada, "ell que està en el si del Pare". L'Évangile de Jean, 31)

... que celebra l'itinerari del Verb de Déu:

Seguim el seu desenvolupament, estrofa rere estrofa.

- Les dues primera paraules: "Al principi" uneixen la vinguda de Jesús als primers capítols del Gènesi, Jesús és així rellegit a partir del començament de la revelació, ell serà presentat com l'acabament de tota la revelació, el revelador suprem, el do últim de Déu, l'únic camí possible de salvació, el rostre de Déu entre els homes.

- El Verb de Déu (designació pròpia de Joan en el Nou Testament) és presentat d'entrada en la seva preexistència eterna, la seva eterna intimitat amb el Pare, la seva distinció amb ell, la seva divinitat: *La Paraula era amb Déu i la Paraula era Déu.* Després l'himne proclama la universalitat de l'obra creadora d'Aquell que és la Paraula eterna de Déu: *Per ell tot ha vingut a l'existència, hi res del que ha vingut a existir no hi ha vingut sense ell.* Al mateix temps que ell dóna vida al món, el porta a l'existència.

- **El Verb de Déu, Llum i Vida per als homes.**

Al costat de Déu, i ell mateix Déu, el Verb viu des dels orígens una relació única amb els homes. No és només creador; és la Vida i la Llum. No és només la font de tota vida; el fruit de la seva presència entre els homes ha estat la manifestació i la comunicació de la Vida sobrenatural. És també la Llum: no la Llum còsmica, sinó la Llum divina i sobrenatural, la qual guia als homes.

- **El testimoniatge de Juan Baptista.**

Contrastant singularment amb la solemnitat dels primers versets del Pròleg, l'entrada en escena de Juan Baptista:

Déu envià un home que es deia Joan. Era un testimoni; vingué a donar testimoni de la Llum ... La Llum ha vingut al món precedida d'un testimoni: Joan, fill de Zacaries. La grandesa d'aquest home ha estat haver estat enviat per Déu i haver rebut la missió de donar testimoniatge; de conduir, com a Precursor, a la fe en –Aquell que és la Llum i que ho ha d'ocupar-lo tot: no era ell la Llum, sinó testimoni de la Llum., *perquè per ell tothom arribés a la fe. Ell mateix no era la Llum, venia només a donar-ne testimoni*

- **La Llum va venir al món**

- Però quan va venir la Llum al món no ha deixat de patir rebuigs per part dels homes. Que el món creat pel Verb hagi rebutjat la Llum, és ja un gran escàndol: *Era present al món, al món que li deu l'existència, però el món no l'ha reconegut. Ha vingut a casa seva, i els seus no l'han acollit.*

Encara hi ha un escàndol major: és que els "seus", el poble de la Promesa, el Poble de l'Aliança, no li han rebut. *Ha vingut a casa seva, i els seus no l'han acollit.*

- Contràriament Però a quants la van rebre, - israelites o no - els dóna poder de a ser fills de Déu, si creuen en el seu nom.

El Verb es va fer carn

- El Verb es va fer carn : Joan no escriu que es va fer home; proclama que es va fer carn: una paraula que no designa el cos per oposició a l'ànima, sinó que designa a l'home sota el seu aspecte fràgil i perible.

- i va habitar entre nosaltres (literalment: va plantar la seva botiga entre nosaltres): per als seus lectors, l'expressió evoca immediatament l'habitació de Déu enmig del seu poble. Aquesta presència del Senyor entre els seus, simbolitzada anteriorment per la Tenda del desert, en temps de l'Èxode, després pel seu Temple a Jerusalem, ara es compleix perfectament i definitiva, en Jesús, Déu fet home (cf Jn 2, 19 - 22)

- i hem contemplat la seva glòria: en l'home Jesús, la comunitat de Joan afirma que ella ha sabut veure la Glòria de Déu, és a dir una qualitat, una esplendor que revela a Déu.

- Jesucrist ha revelat al Déu invisible. A Déu ningú ho ha vist mai: Déu Fill únic, que està en el si del Pare, és qui l'ha revelat.

Bon Nadal i felix any nou

Feliz Navidad y próspero Año Nuevo

Bon Nadal e Bo Ani Novo

Zorionak eta Urte Berri On

Frohliche Weihnachten und ein glückliches Neues Jahr

Merry Christmas and Happy New Year

Joyeux Noël et Bonne Année

Buon Natale e Felice Anno Nuovo

I'D Miilad Said ous Sana Saida